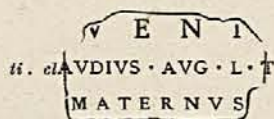

ad n. 6646. Hodie Romae in museo Torloniae, ubi Bormannus descripsit sic:

ad n. 6652. Scribe: Est in museo Capitolino, stanza del gladiatore.

ad n. 6679. Hodie Romae in villa Albana, ubi descripsit Dessau; sed deficient litterae extremae. Visconti descr. p. 316 n. 222. — 4 post Q spatium vacuum. — 5 in. \RAT, id est TRAT vel fortasse ERAT aut FRAT.

ad n. 6680. Legitur item in cod. Marucelliano, de quo modo (p. 988) dixi, sub titulo 'in Neptuno'; exemplum non differt, nisi quod initio est O·RVSTIVS, et etiam versus eadem ratione distribuit.

ad n. 6686. Refert item Maffei M. V. 101, 4 repertam, ut ait, Romae in castris praetoriis.

ad n. 6688. Consulis est a. 127; vide infra n. 8291.

ad n. 6691. Eiusdem plumbarii fistulae aliae prodierunt Romae ad castra praetoria (Maffei M. V. 102, 1; Lanciani acque p. 217 n. 36, cf. p. 249 n. 250) inscriptae sic: stationis propiae (sic) privatae domini n. Alexandri Aug.; Sex. Egnatius Reditus fec., unde et nomen emendatur et tempus definitur.

ad n. 6694. Eiusdem plumbarii fistula prodiit prope Romam ad Appiam iuxta sepulcrum Metellae (Lanciani acque p. 240 n. 192): imp. Caes. Nerv. Traian. Aug. Ger. Dac.; sub cur. Nilatis procur.; Flavius Trophimus fec.

ad n. 6751. Hodie Romae in villa Albana, ubi descripsit Dessau. — Edidit Visconti descr. della villa Albani p. 317 n. 228. Adde initio D·M. — 4 NI DOM Dessau.

ad n. 6759. Rep. prope Nettuno sul margine di una via vicinale, la quale girando dietro alla villa Costaguti-Borghese conduce a Porto d' Anzio, in pavimento vetusti oratorii Christiani teste Lanciano Bullett. munic. 5 (1877) p. 178, qui legit sic:

D e m
VRBICO · GAI
VIXIT · AN · XXXX
THREPT · SODAL
B · M · F

8291 Antii in aedibus Pollastrini in un angolo del terrazzo vidit Rossius; fragmenta, quae neglecta iacebant, nuper pessumdata esse rettulit Gattius Rossii meoque iussu Antium profectus, ut ea recognosceret. Quattro anni fa, Gattius ait, alcuni frantumi della iscrizione stavano ancora sulla medesima terrazza. Ma certi ragazzi li rompevano e li gittavano sulla strada e sulla campagna sottoposta. Avvertito il proprietario di questa dispersione, rispose che già altri pezzi ne erano andati a male, e che poco importava, essendo stati copiati tutti i frammenti, già da alcuni anni, dal comm. de Rossi.

C · A T I L I O · S N · F · / n
l. c u s p i o · I V L I A N O · C L · R u f i n o
C O S · P R O C O S · P R O V I N C · A F F I C I A E
L E G · A V G · P R · P r . p r o v i n c i a e · S Y R I A E · E T P R O
5 V I N C I A E · C A P P A D O C I A E · E T · A R M E N I A E · M A I O R
E T · M I N O R · V I R · E P V l o n . a O N I S · M I L I T A R I B V S
D O N A T O · A D I V O · T R A I A N O C O R O N A · M V R a l i
V A L L A R I · N A V A L I · H a s t i s p u r i s I I I I v e x i l l i s · I I I I · P R · V R B
P R A E F · A E R A R I I · S A T u r n i p r a e f . a e r a r . M I L I T A R · L E G
10 l e g . / / / g e M · P · F · C V r . u i a r . / / / / / / / / / I A E · P R A E F ·
f r u m e n t i P A N D I · E x . s . e . s e i r o e q . r o m . t u r m a E · I I
t r i b . p l . q u a e s t T o r i p a t r i s (?) i n p r o c o s . A S I A E

Descripsit et mecum communicavit Ioh. Bapt. Rossi (memoravit Bull. dell' inst. 1880 p. 139), cuius sunt supplementa.

6 MLI/TARIBVS exemplum. — 10 in. linea remansit numero supraposita. — In fine titulus integer est. — Ad nomina quod attinet, idem homo praeterea appellatur C. Cuspius Rufinus in tegula urbana lectionis certae (est in ea

L. St. Quadr. et C. C. Ruf. cos.; Marini Arv. p. 239), L. Cuspius Rufinus in titulis duobus urbano vol. VI n. 160 parum bene tradito et certae lectionis Ostiensis ann. inst. 1868 p. 373. Iisdem duobus praenominebus etiam filius eius utitur C. (sic VIII, 8937) vel L. (sic titulus Lugdunensis Orell. 2325) Cuspius Rufinus cos. a. 197. Composuit denique cum hoc Rufino Rossius T. Atilium Rufum Titianum consulem a. 127 (Lebas-Waddington n. 1619) nominatum item in fistula Antiatina supra n. 6688. — Cursus honorum quaedam habet insolita. Post quaesturam et tribunatum (pro quo item aedilitas potest fuisse) sevirus venit recte opinor a Rossio restitutus, nam quamquam tribunatum antecedere solet, sevirus tribunatum (potius quam aedilicium) habemus in Ariminensi Henzeni n. 6488 = vol. XI n. 383, praetorium adeo, nisi tradita fallunt, in Dacica vol. III n. 1458. — Legationis legionis ante praetoram susceptae alii quoque tituli testes sunt; contra praefecturam aerarii ante praetoram datam esse (cf. Staatsrecht 2, 971) non memini alibi me legisse. — Quae sequuntur dona militaria duplici nomine difficultatem faciunt. Primum coronam quartam auream vexillorum numerus requirit, ut lapicidam suspiceris errasse; nam quem in litteris ad me datis citat Rossius titulum (vol. VI n. 1599) M. Bassaei Rufi praefecti praetorio imperante Marco et in eo officio donati corona murali vallari aurea, hastis puris IIII totidemque vexillis obsidionalibus, eo nomine differt, quod haec praemia sunt honoris summi quidem, sed tamen equestris. Deinde non satis apparet, quodnam officium administrans Rufinus ea meruerit. At cum dona militaria talia sint, qualia summis ducibus concedi solent, probabile est Rufinum ea accepisse legatum Cappadociae et Armeniae maioris minorisque: nam legationes duas diversas significari, alteram hanc, alteram Syriae certum est, quamquam solitae vocabuli legati Augusti pro praetore repetitionis locum copula obtinet. Id si ita est, legationem illam Rufinus administravit imperante Traiano († 117), idque etiam aliunde confirmatur. Recte enim Rossius cum hoc titulo composuit verba biographi Hadriani c. 21: Armeniis regem habere permisit, cum sub Traiano legatum habuissent; nec dubium est id Hadrianum fecisse brevi post imperium adeptum. Hoc nunc primum intellegitur a Traiano Armeniam maiorem ita in formam provinciae redactam esse, ut non suum legatum ei daret, sed provinciam Cappadociam Galatiamque ad a. certe 99 indivisam (Marquardt Staatsverw. 4 p. 363) in duas provincias describeret, alteram Galatiam, alteram Cappadociam cum Armenia minore et tum demum adiuncta maiore; quae divisio mansit etiam post redditam regibus Armeniam maiorem. Legatio illa Cappadociae Armenia-rumque, cuius alterum exemplum extat nullum, utrum consularis fuerit an praetoria, ambiguum est; sed illud probabilius, nec quicquam obstat, quominus Rufinum statuamus primum duodecim fasces gessisse sub Traiano. De Syriae legatione proconsulatuque Africano praeterea memoria nulla superest. Consulatum alterum gessit grandaevus iam anno 142 una cum L. Statio Quadrato testibus fastis titulisque compluribus, scilicet praeter tres supra allatos cippo Germanico C. I. Rh. n. 1845 et tabella Dacica vol. III p. 941. Hoc mirum est nusquam praeterea iterationis notam addi, quam tamen et cippus Antiatinus habet et ipsis rebus quodammodo requiri modo vidimus.

LXXXVIII. VLVBRAE (p. 642. 988).

ad n. 6483. Pro *Papini* scr. *Rappini*.

8415 Treponti in angulo domus ad viam.

d / M · S ·
 · IVLIO · PRE^{pon}
 TI QVI · VIX^{it}
 an NIS · IIII · M^{...}
 5 d XXII · IVLIV^z
 V L I A N V S et
 /// D · L · A
 INA · FILIO · pi
 SSIMO · B M

De la Blanchère descripsit

LXXXIX. CORA (p. 645. 988).

8416 basis rotunda parva (alt. cent. 12, diam. cent. 20) extra Coram rep. prope aediculam *il Crocifisso*; extat in curia.

MATR^{is} TVTAE
 MAGIA PRISCA
 SIGNVM IOVIS
 D D

Ad ectypum ed. Fiorellius *Not. degli scavi* 1884 p. 168.

XC. VELITRAE (p. 651).

ad n. 6642. Lapidem apud Caietanum Marinum vidit Odericus (cod. Genuat. f. 46), in horreis musei Laterani descripsit Henzen.

8417 Velletri rep. autumnno a. 1881 in praedio Bresciano; extat ibidem in villa.

AEDILI · IV
 REGI · SAC^{rorum}
 HOS · HONOR^{es ob meritum}
 SINGVLARIS PIE^{tatis consecuto}
 5 VIXIT ANN XXII
 XSORI
 XIF

Descripsit de la Blanchère.

8418 tabula marmorea litteris malis. Rep. in agro Veliterno MARINI. Deinde apud Borgiam MARINI, RAPONI. Iam in museo Vaticano *Gall. lap. 'omne genus II'*.

φ
 CL & POLLE COIV
 GI BENEDICTE &
 QVE MECV VIXIT sic
 SINE MACVLA &
 5 ANNIS XIII MENS
 VII DIEBVS VII SO
 TERICVS AVG & N
 B M F

Descripsit Henzen. Marini ms. fasc. olim 79; Raponi cat. mus. Borg. ms. p. 104 (inde Cardinali *iscr. ant. ined.* p. 44 n. 256).

XCI. ANTIVM (p. 660. 988).

ad n. 6706. 3 pro AVRELIO SCR. AVRELI.

ad n. 8291. Henzeno praetura relata videtur loco non suo, et verum est hoc uno scriptoris errore admissio omnia ad sollemnem ordinem redire. Praeterea monuit doctus quidam iuvenis in fine quaestorem patris ferri non posse; nam legationis quidem utpote delectu datae plura exempla inveniri ad filios fratresve magistratum delatae, quaesturae non item propter sortitionem. Quapropter iam crediderim ut alios ita Rufinum bis quaestura functum esse et supplendum esse sic fere: *quaestori quaestori pro pr. prov. ASIAE*.

XCVI. CAPREAE (p. 681).

ad n. 6808. Hodie imi scapi desecti et separati cernuntur in lapidario Neapolitano n. 412313. 412314. In primo versu utriusque est Ξ CAE.

ad n. 6840. Ex ed. 4 admisit inter urbanas Henzenus VI, 9887.